

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΥΣ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

Του Υποπτεράρχου ε.α. Χ. Δ. ΣΚΕΠΑΡΝΑΚΟΥ

Ήταν Τετάρτη πρωί, λίγο μετά τις εννιά, στις 11 του Γενάρη και κατηφόριζα στη Λεωφόρο Μεσογείων. Το θερμομετρο του αυτοκινήτου μου έδειχνε 5 βαθμούς και ο υαλοκαθαριστήρας γύριζε ασταμάτητα, διώχνοντας τη βροχή από το γυαλί. Στη διασταύρωση με την Κατεχάκη το φανάρι ήταν πράσινο αλλά τα αυτοκίνητα σταματημένα και στην Κατεχάκη συνεχιζόταν η ροή αυτοκινήτων. Ένας τροχονόμος στο κέντρο της διασταύρωσης ρύθμιζε την κυκλοφορία και έδινε προτεραιότητα στην Κατεχάκη. Φορούσε αδιάβροχο αλλά η βροχή ήταν δυνατή και είμαι βέβαιος ότι τα πόδια του κολυπούσαν μέσα στα παπούτσια του και ότι από τα μανίκια του έβγαине νερό όταν κατεβαζε τα χέρια του. Κατεβαίνω συχνά την Κατεχάκη από του Παπάγου, που έχει μεγάλη κίνηση αυτή την ώρα και ευγνωμονώ τους τροχονόμους όταν μου ανοίγουν το δρόμο, γι' αυτό δε δυσανασχέτησα που αυτή τη φορά περίμενα στη Μεσογείων. Άναψε πάλι πράσινο και ο τροχονόμος, πιο αρμόδιος από τα φανάρια για τη ρύθμιση της κυκλοφορίας, συνέχισε να δίνει προτεραιότητα στην Κατεχάκη. Τότε κάποιοι «ελληναράδες» στη Μεσογείων, που αντί να ξεκινήσουν ένα τέταρτο νωρίτερα χουζούρευαν μέχρι τις εννιά στη ζεστασιά του κρεβατιού τους, άρχισαν να κορνάρουν επίμονα. Όταν ο τροχονόμος άνοιξε τη Μεσογείων κάποιοι οδηγός προπερνώντας τον έβρισε αλλά ήταν λίγο μακριά και ελπίζω ο τροχονόμος να μην τον άκουσε. Το αυτοκίνητο του ανάγωγου οδηγού δεν ήταν μερσεντές και είμαι απολύτως βέβαιος ότι δεν ήταν ο ... Θυμήθηκα τότε τον τραγικό θάνατο που βρήκε μια αξιωματικό της τροχαίας λίγο έξω από τα Καμένα Βούρλα, πριν από πολλά χρόνια, όταν ένας ασυνειδητος οδηγός την παρέσυρε, την ώρα που πρόσφερε τις υπηρεσίες της σε τροχαίο ατύχημα που είχε προηγηθεί.

Δεν είναι λίγα τα θύματα των τροχονόμων στην ασφάλτο, για την ασφαλή κυκλοφορία πεζών και οχημάτων, όπως επίσης δεν είναι λίγα και τα θύματα των αστυνομικών γενικά,

στην εκτέλεση της επικίνδυνης αποστολής τους. Αυτά όμως περνούν σχεδόν απαρατήρητα από τα ΜΜΕ και ξεχνιούνται την επόμενη μέρα. Όλοι θυμούμαστε τον Πάσαρη και οι παλαιότεροι τον Κοεμτζή, που κάποιοι πρόσφατα μας τον ξαναθύμισαν, αλλά ποιος θυμάται έστω και έναν νεκρό αστυνομικό, θύμα του καθηκοντος, εκτός από τους συγγενείς, τους φίλους και κάποιους συναδέλφους τους; Οι προβολείς της δημοσιότητας φωτίζουν άπλετα τους αναπόφευκτους μώλωπες διαδηλωτών στις συγκρούσεις με αστυνομικούς αλλά ποτέ τους τραυματίες από ρόπαλα αστυνομικούς, στα κρεβάτια των νοσοκομείων. Φωτίζουν τις παρανομίες λίγων επίφορκων αστυνομικών, που είναι γεννήματα και θρέμματα του διεφθαρμένου συστήματος εξουσιών, κυρίως της κομματικής εξουσίας που δεν έχει αφήσει τίποτα αλώβητο, αλλά προπερνούν τις χιλιάδες επιτυχίες της αστυνομίας, στη δίωξη των ανθρωποκτονιών και του κοινού εγκλήματος. Στην παρούσα συγκυρία που βιώνει η χώρα μας, εκτός από την Ελλάδα της διαφθοράς, που εκπέμπεται στην οικουμένη και την Ελλάδα της ντροπής, που περιφέρεται με το χέρι απλωμένο στα φανάρια της Ευρώπης, υπάρχει, στη σκιά της δημοσιότητας, η αληθινή, η περήφανη Ελλάδα που αντιστέκεται στη διάβρωση των αξιών και αποτελεί εγγύηση ότι η χώρα μας θα ανανήψει από τη βαθιά κρίση που περνάει. Ταπεινοί εκπρόσωποι αυτής της Ελλάδας είναι και οι υπηρετούντες

στην Ελληνική Αστυνομία, πολλοί από τους οποίους θυσιάζονται για την ασφάλεια μας και μετά ξεχνιούνται.

Παιδιά, μη δίνετε σημασία στα όσα ακούτε. Αυτοί που σας λοιδορούν δεν υποψιάζονται, οι ανόητοι, ότι κάποιοι από αυτούς μπορεί να σας χρωστούν τη ζωή τους. Συνεχίστε να κάνετε καλά τη δουλειά σας, τόσο καλά όσο την κάνετε και αν μπορείτε ακόμα καλύτερα. Γνωρίζετε άλλωστε, το βιώνετε καθημερινά, ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανταμοιβή από το υπέροχο αίσθημα της εκπλήρωσης του καθηκοντος.]

“Αυτοί που σας λοιδορούν δεν υποψιάζονται, οι ανόητοι, ότι κάποιοι από αυτούς μπορεί να σας χρωστούν τη ζωή τους”